

“Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty,
joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon.”
Sananl. 28:13

OPETUS

Kun Jumala murskasi Jerikon muurit ja kaupunki vallattiin, Jumala sanoi, ettei sieltä saa ottaa mitään itselleen. Suurimman osan Jumala käski tuhota, mutta kaikki hopeat ja kullat piti pyhittää eli erottaa Jumalan käyttöön. Akan-niminen mies joutui kiusaukseen. Hänelle tuli himo saada osan niistä rikkauksista itselleen. Eihän kukaan edes huomaisi, jos hän ottaisi. *Jos sinun edessäsi olisi hienoa ja arvokasta tai vaikka karkkia, tekisikö mieli ottaa, vaikka ottaminen olisi kielletty? Usein se, mikä kielletään, houkuttelee meitä.* Akankin otti viitan, hopeaa ja kultaa ja piilotti ne telttansa alle maahan. *Kun teet väärin ja salaat sen muilta, ajatteletko sen seurauksia? Meille on luontaista selittää oikeiksi ja hyväksyttäviksi asiat, mitkä tiedämme olevan väärin. Eikä silloin tule mieleenkään, millaiset seuraukset asialla on itselleni ja toisille ihmisille. Synnillä on kuitenkin aina seuraukset ja ne ovat aina huonot seuraukset. Synti erottaa Jumalasta ja toisista ihmisistäkin; aiheuttaa vahinkoa niin sinulle kuin toisille ihmisille. Jos kiusaat kaveria, se satuttaa kaveriasi todella pahasti. Jos valehtelet tai varastat, sinuun ei luoteta. Jos keräät itsellesi kaiken huomion niin, että muut jäävät varjoon, toiset eivät halua olla kanssasi.*

Akan varasti, eikä kukaan tiennyt mitään. Eihän se silloin haittaa? Hän ei miettinyt tekonsa seurauksia. Elämä jatkui ja Israelin kansalla oli valloitettavan seuraava kaupunki, Ai. Vakoojat lähetettiin ensin tutkimaan kaupunkia. He toivat Joosualle viestin, että ”Ain kaupunki on pieni, sinne on turha lähettää kaikkia joukkoja. Kaksi- tai kolmetuhatta miestä riittää kukistamaan sen. Älä suotta vie sinne koko kansaa.” He olivat varmoja helposta voitosta, pienelläkin sotajoukolla. Voittimmehan me Jerikonkin. Voittiko Israel itse Jerikon? Ei, vaan Jumala antoi heille voiton! Nyt he lähtivät taistoon Ain kaupunkia vastaan ja... hävisivät taistelun. Voi ei, miksi Jumala ei auttanutkaan heitä? He olivat pelkoa ja tuskaa täynnä.

Joosua ja kansan vanhimmat polvistuivat tuskissaan Herran eteen. Kun Joosua rukoili, hän ei ollut huolissaan vain itsestään ja kansasta, vaan ennen kaikkea Jumalan kunniasta. Ihmiset, jotka kuulevat tästä, ajattelevat, ettei meidän Jumalamme olekaan voimakas ja hävittävät meidät kokonaan. Silloin Jumala puhui Joosualle ja kertoi, mistä tappio johtui: ”Israelilaiset ovat tehneet syntiä. He ovat rikkoneet määräyksen, jonka minä heille annoin. He ovat salaa ottaneet saalista, joka oli julistettu Herralle kuuluvaksi uhriksi. He ovat varastaneet sitä ja kätkenneet sen omien tavarointensa joukkoon.” Joos. 7:11 He olivat rikkoneet Jumala vastaan, eikä Jumala ollutkaan heidän kanssaan taistelussa. Synnistä oli seuraukset koko kansalle. Oliko koko kansa tehnyt syntiä, mikä johti tähän? Ei. Jumala tiesi kaiken ja antoi ohjeet, kuinka ratkeaa, kuka on varas. Kansa kutsuttiin koolle. Joosua kertoi heille, että he ovat ottaneet itselleen saalista, joka kuuluu Jumalalle ja sen takia he eivät voi voittaa taisteluja vihollista vastaan ennen kuin se varastettu saalis on hävitetty.

Seuraavan päivänä kaikkien piti olla koolla heimoittain; heitä oli 12 heimoa ja Jumalan ohjaamalla arvonnalla etsittiin, kenellä on Jumalalle kuuluvia tavaroita. Ensin arvottiin, mikä heimo. Arpa osoitti Juudan heimoon. Juudan heimosta arvottiin, mikä suku. Arpa osoitti Serahin sukuun. Serahin suvusta arvottiin, mitkä perhe... Ketä tuossa vaiheessa jo pelotti ja ahdisti? Akania. Hän tajusi, että hänen tekonsa paljastuu. Naama meni varmaan punaiseksi ja tuskan hiki valui. *Miltä sinusta tuntuu, kun olet tehnyt väärin ja tiedät sen paljastuvan? Pelottaa ja hävettää. Kumpi on parempi, tunnustaminen vai salailu? Katsotaanpa: Sananl. 28:13 Se on hyvä ja oikein, jos hävettää. Vain tunnustamalla syntisi, asia voidaan selvittää ja saat anteeksi. Oli ne väriä sanoja, ilkeitä ajatuksia, pahoja tekoja tai sitä, että jätät tekemättä hyvää, itsekyyttä, ylpeyttä, vihaa... mitä vain Jumalan tahdon vastaista - tunnusta, pyydä anteeksi ja hylkää se, siitä seuraa elämällesi siunaus. Jos piilottelet ja salaat, kärsit siitä itse ja toisetkin ympärilläsi kärsivät. Vaikka tunnustaminen on joskus vaikeaa, tee se Jeesuksen avulla.*

Akania ehkä pelotti, kun Serahin perhe oli esillä ja heidän perheestään arpa osui... Akaniin! Joosua sanoi: "Poikani, anna kunnia Herralle, Israelin Jumalalle, ja tunnusta tekosi. Kerro minulle mitään salaamatta, mitä olet tehnyt." 7:19 Akan ei yrittänyt enää piilotella, vaan tunnusti syntinsä ja kertoi mistä viitta, hopeat ja kullat löytyvät. Ne haettiin Jumalan eteen. Akanin perhekin tuotiin esiin. Joosua sanoi: "Miksi syöksit meidät onnettomuuteen? Tänä päivänä Herra syöksee sinut onnettomuuteen." Akanin synnistä kärsi koko kansa, mutta nyt Akan ja hänen omaisensa kärsivät rangaistuksen. Heidät kivitettiin kuoliaaksi. Miksi myös perheenjäsenet? He luultavaasi olivat tietoisia asiasta ja siten osallisia syntiin, varastamiseen ja salailuun.

*Jumala sanoo: synnistä kuuluu rangaistus; mutta mitä Raamattu lupaa: **Sananl.28:13** ARMO on: Ansaitsematon, Rakkaus, Minunkin, Osakseni. Jumala rakastaa sinua niin paljon, että Hän antaa syntisi anteeksi Jeesuksen tähden. Ei sen tähden, että sinä olet tehnyt hyvää, lukenut Raamattua tai rukoillut, ei, vaan Jeesus yksin on ansainnut anteeksiantamuksen sinulle kuolemalla ristillä ja ylösnousemuksellaan. Hän kärsi rangaistuksen, joka kuuluisi minulle ja sinulle. Saat anteeksi Jeesuksen tähden. Jos et ole vielä saanut syntejäsi anteeksi, mutta tahtoisit, tai jos joku synti painaa sinua, rukoile ja tunnusta syntisi rohkeasti Jumalalle ja pyydä anteeksi. Tunnusta myös hänelle, ketä kohtaan olet tehnyt väärin. Saat osaksesi armon ja anteeksiantamuksen.*

Kun Akan ja hänen perheensä olivat kuolleet, ihmiset kokosivat kivistä muistomerkin. Se muistuttakoon meitä, että Jumala on pyhä ja puhdas ja että, **Sananl. 28:13**. Kun synnit oli tunnustettu ja rangaistu, kaikki varastetut tavarat hävitetty, Jumala oli jälleen heidän johtajansa ja heidän apunsa. Ei ollut mitään ihmisten ja Jumalan välillä. He saivat Jumalan avulla myös voiton Ain kaupungista. *Kun olet saanut syntisi anteeksi ja antanut elämäsi Jeesuksen johdettavaksi, voit elää vapain mielin. Jeesus on matkassa mukana ja auttaa taisteluissa ja kiusauksissa.*

MUUTA

Havaintovälineet:

Käytä flanelloja tai etsi kuvat esim. www.freebibleimages.org -sivustolta.

Muita kuvia/esineitä voit käyttää sen mukaan, mitä itseltäsi löytyy tai on mahdollista hankkia.

Raamatunlause:

Tulosta erilliselle paperille tai PowerPointteja käyttäessä laita vaikka omalle dialle, jotta se on lasten kanssa luettavissa yhdessä aina, kun se opetuksessa mainitaan - jotta se jäisi lasten mieleen.

Esine tai kuva johdannoksi ja lopetuksiksi: anteeksipyyntökirje

Aloitus: Harvoinpa nykyään saa kirjeitä, tämän täytyy olla jotain tosi tärkeää ja arvokasta. Täällä lukee: Hei, anteeksi, kun se peli meni minulta rikki. Se oli vahinko, en mä tahallaan, mutta hermostuin vähän ja sit siinä kävi niin kuin kävi. Saanko anteeksi? Voidaanko asia jotenkin korjata? Terveisin... No, mutta huh. Tämäpä ilahdutti ja helpotti, kun hän kertoi, mitä on tapahtunut. Pitää olla häneen yhteydessä, sillä totta kai hän saa anteeksi.

Lopetus: Tää kirje muistuttaa, kuinka tärkeää on tunnustaa syntinsä ja pyytää niitä anteeksi. Tää muistuttaa armosta ja anteeksiantamuksesta, rakkaudesta, jota emme ansaitse, vaan saamme lahjana. Otetaan vastaan armon ja anteeksiantamuksen aarre, minkä Jeesus meille antaa!

Pohdintakysymyksiä:

Millaisia seurauksia synnillä on? Miksi kannattaa enemmän tunnustaa synnit kuin salata niitä? Entä mitä on armo?

Rukousaiheita opetuksen pohjalta:

Rukoile, ja pyydä voimaa ja halua toimia oikein sekä tunnustaa, kun on tullut tehtyä tai sanottua väärin, tai jätettyä tekemättä hyvää ja oikeaa. Kiitä Jeesusta armosta, ansaitsemattomasta rakkaudesta ja anteeksiantamuksesta.